

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרָטִית שׁוֹפְטִים כ"ז מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנֵי עִם רִשׁוּי

מֹשֶׁה מְדַרֵּיךְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּיָּצֵד לְמַנּוֹת מֶלֶךְ בְּכַנְיַסְתֶּם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.
בְּשֶׁתְּבוֹאוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְתִתְיַשְׁבוּ לְבִטַח בְּמִקְוֹמוֹתֵיכֶם,
תֹּאמְרוּ - אָנּוּ רוֹצִים מֶלֶךְ כְּמוֹ כָּל הָעַמִּים סְבִיבֵנוּ.
מֶלֶךְ יְהוּדִי הוּא מִיְחָד, יֵשׁ מְצֻוֹת שֶׁהוּא חַיֵּב לְקַיֵּם
(בְּנוֹסֵף לְכָל הַמְצֻוֹת שֶׁכָּל יְהוּדִי שׁוֹמֵר עֲלֵיהֶם).
מֶלֶךְ צָרִיף שֶׁיְהִי לוֹ סוּסִים, אָבֵל אֲסוּר שֶׁיְהִי לוֹ יוֹתֵר מִדִּי.
הַסּוּסִים הַטּוֹבִים בְּיוֹתֵר נִמְצְאִים בְּמִצְרַיִם, אָבֵל צָרִיף לְהִתְרַחֵק מִמִּצְרַיִם.
אֲסוּר לוֹ לְהִנָּשֵׂא לְיוֹתֵר מִדִּי נָשִׁים, לֹא יוֹתֵר מִשְׁמָנָה עֲשָׂרָה.
אַחֲרֵת זֶה יִגְרַם שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ זְמַן לְהִתְעַסֵּק בְּעִנְיַי הַמְּמַלְכָה.
אִם הוּא יִשְׁמַע לְמְצֻוֹת הָאֱלֹהִים, ה' יִתֵּן לוֹ לְהִשָּׂאֵר בְּתַפְקִידוֹ כְּמֶלֶךְ.
יֵשׁ לוֹ עוֹד מְצֻוֶה נוֹסֵפֵת כְּדִי לְהִזְכִּיר לוֹ עַל הַמְּחִיבּוּיּוֹת שְׁלוֹ,
עַלִּיו לְשַׂאת אֶתוֹ לְכָל מְקוֹם סֵפֶר תּוֹרָה מִיְחָד.
עַלִּיו לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ אֶת הַמְצֻוֹת וְלִזְכֹּר אוֹתָן תָּמִיד.
הַמֶּלֶךְ נִמְצָא בְּתַפְקִידוֹ כְּדִי לְעֲזוֹר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהוּא עֶבֶד לֵה'.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ז לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"כ- קל"ז

הַתְּהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם הֵם 15 שִׁירֵי הַמַּעֲלוֹת. כָּל הַפְּרָקִים הָאֵלוּ מִתְחִלִּים בְּמֵלִים "שִׁיר הַמַּעֲלוֹת (לְמַעֲלוֹת)".
פְּרָק קכ"ו - הוּא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אוֹתוֹ אֵמְרִים לְפָנָי בְּרִכַּת הַמְּזוֹן בְּשַׁבָּת וּבְיוֹם טוֹב, אוֹ בְּיוֹם שְׁלֵא אֵמְרִים בּוֹ
תְּחַנּוּן.
הַפְּרָק מְדַבֵּר עַל הַזְּמַן שֶׁמְשִׁיחַ יָבוֹא. מִמְּשִׁיל אֶת הַגְּלוּת לְנִטְעָה שֶׁל זֶרַע בְּאֲדָמָה. אָדָם נוֹטֵעַ זֶרַע בְּאֲדָמָה

ובוכה לה' כְּדִי שִׁירַד גֶשֶׁם, כְּשֶׁהֲצִמַח צוֹמֵחַ, הָאָדָם מִתְמַלֵּא בְּשִׂמְחָה.

גם הגלות בָּךְ, אֲנַחְנוּ "נוֹטְעִים" הֲרֵבָה מְצוֹת וּבּוֹכִים לֵה' שֶׁהֵם "יִצְמָחוּ". בְּשִׂמְשִׁיחַ יָבּוֹא אֲנּוּ נִרְאָה אֵת כָּל מָה שֶׁהֲמְצוֹת שְׁלֵנוּ פְעֵלוּ, וְנִהְיָה בְּשִׂמְחָה.

זֶה הַפְּסוּק – "אֵז יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ" – אֲנַחְנוּ נִשְׂמַח כְּשִׂמְשִׁיחַ יָבּוֹא. הַרְבֵּי אוֹמֵר שְׁאֲנוּ צְרִיכִים לְשִׂמּוּחַ מְאֹד בְּכֵר כְּעַת- לְהִתְאַמֵּן, הִיּוֹת וּמְשִׁיחַ כְּבֵר מִמֶּשׁ כְּאֵן.

תְּנִיָּא / אֲגֵרַת הַקֶּדֶשׁ סִימָן ח' (כ"ז מִנְחָם אב שְׁנַה פְּשוּטָה)

בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה יִתְכַּן שְׁלִפְתַּע נִתְחִיל לְחַשֵּׁב דְּבָרִים מִיְחָדִים עַל תּוֹרָה וּמְצוֹת. מִהֵיכָן מְגִיעוֹת הַמְּחַשְׁבוֹת הָאֵלֶּה? אוֹתָהּ רוּחַנִיּוֹת שֶׁהֲנִשְׁמוֹת מְרַגִּישוֹת בְּגַן עֵדֶן וְשִׂמְלֵאכִים מְרַגִּישִׁים כָּל הַזְּמַן יְכוּלָה לְפַעֲמִים לְהֵאִיר לְנִשְׁמָה שְׁלֵנוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה.

אֲבָל ה' רוֹצֵה שְׁזֵה יִגִּיעַ לָנוּ, וְלָכֵן אֲנּוּ נוֹתְנִים צְדָקָה לְפָנֵי הַתְּפִלָּה וּמְרוִיחִים זְכוֹת מִיְחָדָת. הָאֵם יִתְכַּן שֶׁהֲרֻגְשָׁה הַרוּחַנִיּוֹת שֶׁל קִרְבָּה לֵה', שׁוֹה רַק מִטְּבַע? אִיךָ זֶה שְׁאֲנַחְנוּ "קוֹנִים" אֵת זֶה כָּל כָּךְ בְּזוֹל?

כְּמוֹכֵן שְׁזֵה שׁוֹה הֲרֵבָה יוֹתֵר מִהַשׁוּי שֶׁל כֶּסֶף בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. אֲבָל ה' נוֹתֵן לָנוּ אֵת זֶה בְּכָל אוֹפֵן רַק בְּגִלְל שְׁאֲנַחְנוּ נוֹתְנִים קֶצֶת צְדָקָה. הַיּוֹם הָאֲדָמוּ"ר הַזֶּקֶן נִתֵּן לָנוּ מִשָּׁל שִׁיעֶזֶר לָנוּ לְהַבִּין אֵת זֶה. אִיךָ נוֹטְעִים עַץ גָּדוֹל וְיִפֶּה?

לוֹקָחִים עֲשָׂרִים זָרְעִים קִטְנִים וְטוֹמְנִים אוֹתָם בְּאֲדָמָה. בְּאֲדָמָה, הֵם נִרְקָבִים וְנִהְיִים לֹא טוֹבִים עַד כְּדִי כֹךְ שֶׁהֵם כְּבֵר לֹא זָרְעִים. יִשְׁנוּ כֹחַ מִיְחָד בְּאֲדָמָה שֶׁעוֹזֵר לְדַבְּרִים לְצִמּוֹחַ, אֲבָל אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּ שִׁיעֶזֶר לְאוֹתוֹ כֹחַ לְהִתְחִיל. וְלָכֵם אֲפֹלוּ זָרַע קִטְנִטָּן יְכוּל לְצִמּוֹחַ לְעֵץ עֵנֶק. כְּשִׁנוֹתְנִים מִטְּבַע לְצְדָקָה, הַדְּבָר דּוֹמָה לְנִטְיָעָה שֶׁל זָרַע.

מָה "יִצְמָחוּ" מִמֶּנּוּ?

הַכֹּחַ הַרוּחַנִי הַמִּיְחָד שֶׁה' נוֹתֵן לָנוּ שֶׁשׁוֹה כָּל כָּךְ הֲרֵבָה כְּמוֹ עַץ עֵנֶק שֶׁצוֹמַח מִזָּרַע קִטְנִטָּן. מִחֵר בְּעֶזְרַת ה' נִרְאָה אִיךָ כָּל מָה שְׁאֲמָרְנוּ בְּמִשָּׁל, קוֹרָה בְּרוּחַנִיּוֹת כְּשֶׁאֲנּוּ נוֹתְנִים צְדָקָה.

הַיּוֹם יוֹם / כ"ז מִנְחָם אָב

חֲדָשׁ אֵלוּל נִקְרָא חֲדָשׁ הַחֲשֻׁבוֹן, כְּמוֹ עֵסֶק בְּסִיּוֹם הַשָּׁנָה. בּוֹדְקִים בְּמָה הִצְלַחְנוּ הַשָּׁנָה בְּעִבּוּדַת ה' וּבְמָה נִשְׁתַּפְּרוּ לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַבָּאָה.

בְּכָל שַׁבַּת מְבָרְכִים, אֲמָרִים אֵת כָּל הַתְּהִלִּים בְּשַׁבַּת בְּבִקְרָה, וְעוֹרְכִים הַתּוֹעֵדוֹת.

~

כָּל נִשְׁמָה יְהוּדִית שְׁנוֹלְדָה לְעוֹלָם הַזֶּה, בָּאָה לְכָאן כְּדִי לְמַלֵּא שְׁלִיחוֹת מִיְחָדָת: הַשְּׁלִיחוֹת שְׁלֵנוּ הִיא כְּמוֹ עֵסֶק. אֲנַחְנוּ קוֹנִים דְּבָרִים וּמוֹכְרִים אוֹתָם, כְּדִי שִׁיְהִיָּה לָנוּ כֶּסֶף לְקִנּוֹת אֵת הַדְּבָרִים שְׁאֲנּוּ צְרִיכִים.

הַתְּפִקִיד שֶׁל הַנִּשְׁמָה שְׁלֵנוּ הוּא "לְקִנּוֹת" גֶּשֶׁמִּיּוֹת "וְלִמְכֹר" אוֹתָהּ לֵה' עַל יְדֵי קִיּוֹם הַמְּצוֹת. אֵז ה' נוֹתֵן לָנוּ אֵת הַבְּרָכוֹת שִׁיְהִיָּה לָנוּ כָּל מָה שְׁאֲנּוּ צְרִיכִים וְנוֹכַל לְקַרֵב אֵת הַמְּשִׁיחַ.

בְּעֵסֶק, כָּל יוֹם, בַּעַל הָעֵסֶק כּוֹתֵב מָה הוּא קָנָה וְכִמָּה הוּא מְכָר וּבִסוּף הַשָּׁנָה, הוּא מִתְבּוֹנֵן בְּחֲשֻׁבוֹנוֹת שְׁלוֹ כְּדִי לְרְאוֹת מָה הוּא עָשָׂה נְכוֹן וּמָה לֹא. כְּדִי שֶׁהוּא יוֹכַל לְדַעַת לְגַבֵּי הַשָּׁנָה הַבָּאָה, מָה לְהַמְשִׁיחַ לַעֲשׂוֹת וּמָה הוּא צָרִיךְ לְשִׁנוֹת כְּדִי שֶׁהָעֵסֶק שְׁלוֹ יִתְנַהֵל כְּרְאוּיָהּ.

גם אנחנו צריכים לעשות כן עם "העסק" שלנו- להיות יהודי. כל יום אנו מקדישים כמה דקות בשעת קריאת שמע כדי לחשב מה עשינו (ישנם אנשים שאפילו כותבים לעצמם בכמה שורות) ובסוף השנה אנו חושבים על מה שהיה במשך השנה, אלו דברים היו טובים ועלינו להמשיך ולעשות (ואולי לשפר אותם) ואלו לא היו כל כך טובים וצריכים שנוי.

התהליך הזה, לדעת במה עלינו להשתפר, היא הדרך המשלמת להתכונן לראש השנה, כדי שה' יוכל לתת לנו שנה טובה ומתוקה.

ספר המצות / מצות לא תעשה ר"ב, ר"ג, ר"ד

היום לומדים בספר המצות שלוש מצות על נזיר.

1. **מצות לא תעשה ר"ב** - לנזיר אסור לשותות יין או כל משקה שנעשה מענבים. הוא אפילו לא יכול להשתמש בחמץ בן יין (הרמב"ם אומר שאפילו משהו שיש לו טעם כמו ענבים אסור, למשל אם משרים ענבים במים, ולמים יש טעם של ענבים. האם אתם חושבים שמותר לנזיר לאכול ממתיק בטעם ענבים?)
2. **מצות לא תעשה ר"ג** - לנזיר אסור לאכול ענבים
3. **מצות לא תעשה ר"ד** - נזיר לא יכול לאכול צמוקים (כיון שהם ענבים מיבשים).

רמב"ם / הלכות נזירות פרקים ג', ד', ה'

היום ברמב"ם לומדים עוד הלכות על נזיר.

פרק ג - למשך כמה זמן אדם נזיר. הדבר תלוי. הוא יכול להחליט כמה זמן הוא רוצה להיות נזיר. אבל אם לא אמר למשך כמה זמן, הנזירות נמשכת שלושים יום.

פרק ד - בסיום היותו נזיר, הנזיר צריך לגלח את שערו ולהקריב קרבנות מסוימים.

פרק ה' - ישנם שלושה דברים האסורים על נזיר-

1. לטמא את עצמו למת
2. לגזר את שערו
3. לאכול כל דבר שמגיע מענבים.

הלכה מעניינת אחת היא שאם אדם אומר שהוא יהיה נזיר ביום שמשיח יבוא, הוא נהיה נזיר מיד. בגלל שמשיח יכול לבא הרגע. אבל אם הוא נדר בשבת או ביום טוב הוא לא נהיה נזיר מיד בגלל שלפי מספר דעות משיח לא יכול לבא בשבת או ביום טוב.

הרבי אומר שמשיח יכול לבא גם בשבת ויום טוב, ואלהו הנביא יתרוץ זאת.

דרכי החסידות / צבאות ה'

אנחנו חילים בצבא ה'! אנו נלחמים נגד היצר הרע על ידי שמתנהגים כפי שה' רוצה שנתנהג.

בכל צבא ישנם "טכסיסי מלחמה" - איך להלחם טוב יותר.

אפשר ללמד מהרעיונות שלהם איך להלחם ביצר הרע הפרטי שלנו.

תארו לכם צבא שמנסה לכבוש מדינה אחרת.

דרך אחת היא שהחילים יתפזרו וינסו לכבוש הכל בבת אחת.

אָבֵל כִּי יִהְיֶה קֹל לְאוֹיְבֵים לְלַחֹם כְּנֶגֶד, וַיִּתְּכֶן שֶׁהַמְעַרְכָּה לֹא תִצְלִיחַ.
דָּרָךְ נֹסֶפֶת הִיא לְהִתְמַקְּדַת וְלִשְׁלִיחַ אֶת הַחִילִים לְכַבּוֹשׁ עִיר אַחַת. כְּשֶׁכָּל הַפְּלָגָה תִּלְחַם יַחַד עַל שְׂטַח
אֲדָמָה קָטָן, יִהְיֶה לָהֶם הַרְבֵּה יוֹתֵר קֹל לְנִצָּח וְלִכְבוֹשׁ אוֹתָהּ.
וְאִזּוֹ יַעֲבִרוּ לְעִיר הַבְּאֵה, וְלְעִיר הַבְּאֵה, עַד שֶׁיִּכְבְּשׁוּ אֶת כָּל הַמְּדִינָה.
אֲפָשֶׁר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאוֹתָהּ מְדָה בְּעִבּוֹדֵת ה'!
יִשְׁנֶם דְּבָרִים רַבִּים בְּעִבּוֹדֵת ה' שֶׁצָּרִיכִים לְהִיּוֹת טוֹבִים יוֹתֵר.
אוּלָּם, בְּמָקוֹם לְנִסּוֹת לְתַקּוֹן הַכֹּל בְּבֵת אַחַת, אֲפָשֶׁר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּכּוֹחַ שֶׁלָּנוּ לְתַקּוֹן דְּבָר אֶחָד בְּפָנֵי
עֲצָמוֹ. אִם מִשְׁתַּמְשִׁים בְּכָל הַכּוֹחַ וּמִתְמַקְּדִים בְּחֵלֶק אֶחָד שֶׁל עִבּוֹדֵת ה', בּוֹדְאֵי שֶׁנוֹכַח לְתַקּוֹן אֶת הַטֶּעוֹן
תַּקּוֹן.
וְאִזּוֹ אֲפָשֶׁר לְעִבּוֹר לְמִשְׁיֵמָה הַבְּאֵה, וְלְמִשְׁיֵמָה שְׂאֲחָרֶיהָ עַד שֶׁמִּנְצָחִים וְכָל הַדְּבָרִים שֶׁעוֹשִׂים הֵם כְּמוֹ
שֶׁה' רוֹצֵה שֶׁנַּעֲשֶׂה.